

ABONAMENTUL.

Un an 80 cor. (60 lei)
 1/2 an 40 „ (30 lei)
 1/4 an 20 „ (15 lei)
 O lună 7 „ (5 lei)
 Un nr. 30 fil. (25 bani)

□ □

Unitatea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
 odată 1 cor., a doua
 și a treia oară 80 fil.

Manuscrise sunt a se
 trimite la Redacția
 „UNIRII“ Blaj.

□ □

ZIAR NAȚIONAL — APARE ZILNIC.

Literele fundamentale

prin cari fericitul în Domnul Gheorghe Pop de Băsești și-a testat averea sa considerabilă pentru scopuri bisericesti-culturale, ar trebui tipărite și răspândite publicului, ca o lectură înălțătoare de inimi.

Ele sunt oglinda fidelă a acestui suflet ales, care prin muncă și osteneală s'a ridicat, din treaptă în treaptă, până a ajuns să i-se incredinteze slujba cea mai înaltă ce neamul românesc i-o putea da. Agonisindu-și averea, a lăsat-o „spre mărirea atotputernicului Dumnezeu, în favorul dezvoltării culturale a neamului român“.

„Cu multă osteneală — spune fondatorul — și abnegațiune am câștigat, în cea mai mare parte însu-mi, și însu-mi am grijit averea considerabilă“ — care rămâne acum averea bisericii și a neamului: întreg domeniul dela Băsești, depunerea de 100 mii coroane dela „Codreana“, miile de acții dela toate instituturile noastre de credit, etc.

Se va ridica din această fundațiune o școală populară agricolă în Băsești, unde se vor crește, pentru economia rațională băieți de țărani români greco-catalici și greco-orientali, provăzuți fiind cu toate cele de lipsă; se vor da stipendii pentru tinerii români grec. și gr. or., pentru a-și urmări studiile în țară sau străinătate; se vor înființa

institute culturale românești, internate pentru universitari; bărbați distinși pe terenul literar sau al educației vor putea petrece în vilegiatură la moșia fundațională, fiind provăzuți cu de toate.

Valoarea acestei fundațiuni întrece cu mult suma de un milion coroane, după calculul cel mai rigid.

În biserica din Băsești se vor înălța an de an rugăciuni pentru răpausul fondatorului, iar neamul românesc recunoscător va păstra cu sfințenie amintirea acelor binefăcători, cari i-au lăsat moștenire: »Fundațiunea Gheorghe Pop de Băsești și fca sa Elena«.

Al. Ciura.

Fragment.

Iar în noaptea asta albă răsărind o lume nouă,
 Când păgânii prinși în lanțuri, țara ruptă în două,
 Școală-ți armia întreagă și coboară pe-al nost plai
 Fala vremilor trecute, gloriosule Mihai!
 Nu mai stă culcat sub glie rob gândirilor barbare,
 Școală-ți oștile și vino, căci e zi de sărbătoare.
 Azi urmașii Tăi de glorie stau cu armele în mâni
 Liberați de jugul vremii și de cruzii lor stăpâni...
 Strânepoți, bătrâni și tineri curajoși, voinici la fire
 Au jurat în fața lumii sfânta noastră desrobire;
 Și vieața învierii a sosit, mărite Domn,
 Toată inima rănită s'a trezit acum din somn...
 Flutură în zare mândru flamurile tricolore
 Și redeşptarea noastră o plâng buciume sonore;
 Azi nu mai e rob Românul, toți frații ne-am tălnit
 Și'ntr'o sfântă îmbrățișare pe vecie ne-am unit.
 Azi, când am învins barbarii, sufletele sbuciumate
 Prăznuiesc o sărbătoare: stânta noastră libertate.
 Școală-ți armia întreagă și coboară pe-al nost plai
 — Fala vremilor trecute, gloriosule Mihai!!

Iustin Ilieșiu.

Subscrieți la împrumutul național.

Să subscriem cu mic cu mare. O facem pentru noi, pentru statul nostru românesc. Acest împrumut este una dintre cele mai favorabile modalități pentru lichidarea numărării de coroane, probabil și ultima modalitate favorabilă. Cine nu se folosește de această ocaziune favorabilă, nu va mai putea avea nici un pretext de reproș la adresa Consiliului dirigent în privința lichidării coroanelor.

Să subscriem cu toți, ... căci subscriem pentru noi.

Congresul învățătorilor.

Congresul învățătorilor, anunțat deja de mult și amânat apoi, s'a ținut la Sibiu în cadre impunătoare, în aceeași zi în care marea adunare populară cerea arme să desrobească pe frații ce gem încă sub stăpânirea vandalică a republicanilor maghiari. Congresul a fost bine pregătit și a adus cu unanimitate hotărârile importante, pe cari le vom enumera mai jos. După cetirea telegramelor congresul se constituiește: președinte Iuliu Vuia, vicepreședinti, M. Linu, Șt. Popoviciu, R. Botezan, D. Lăpădatu, secretar: Aurel Pinteș, notari: Oct. Pop, Gh. Andraș și Andrei Popa.

Primul orator dl Gh. Dragoș vorbește despre: *stabilirea raportului între școală, stat și biserică*. Pledează pentru *statificarea* tuturor școlilor confesionale. Motivează pentru ce crede dsa necesar acest lucru. Biserica nu mai poate susține școlile, afară de aceasta suntem de două confesiuni. Instrucția religioasă să o facă preotul. Eforia școlară să se desființeze.

Supraveghierea școlilor să se facă numai de către revizori școlari. Ei să fie aleși — având o praxă cel puțin de zece ani — prin vot secret, din partea învățătorilor iar Ministrul să denumească pe unul din cei trei cu majoritate de voturi. Învățătorii și revizorii să nu poată fi transferați.

Al doilea orator, dl I. Pascu, vorbește pentru *organizarea învățământului primar și organizarea culturală a poporului*. Învățământul să fie gratuit. Învățătorul să nu aibă mai mult de 50 elevi. Să se înființeze grădini de copii. Instrucția populară să dureze 7 ani. Să se înființeze societăți de adulți.

Al treilea orator, dl Traian Suteu, vorbește pentru *recrutarea și pregătirea învățătorilor*. Cere o pregătire cu mult mai sistematică pentru învățători și cere ca cei cari pe viitor vor obține diploma să se poată înscrie la pedagogia

superioară și la filozofie. Din ei să se recruteze profesorii dela preparandii, revizorii și inspectorii învățământului. *Aceste în ziua primă a congresului.*

La *banchet* se toastează pentru regele Ferdinand, pentru Ministru, la care dl Goldiș răspunde într'un avântat discurs pentru învățătorul de ieri și pentru cel de mâine. Se vorbește pentru gen. *Moșoiu* și *armata română*. Mai vorbesc dnii Ghibu și Lupas, care spune, că se descrie în colori prea negre legătura dintre reprezentanții Bisericii și a învățătorilor. Din ședința de după masă se trimit telegrame Maiestății Sale Regelui, Legațiunii franceze, rugăminte pentru a se intrevemii la marii Aliați pentru schimbarea liniei demarcaționale.

Dl M. Găzdac vorbește în chestia *salarizării*. Se cer 80% din salariul și atribuțiile profesorilor. Ingrijitoarele azilelor vor avea 80% din salariul învățătorilor.

În ziua a doua se stăruiește mai vârtos asupra noului plan de învățământ. Se esmit câte 2 învățători pentru fiecare studiu, cari o să-și prezinte peste o lună elaboratele.

Dl Goldiș roagă pe învățători să mai stea două zile în Sibiu să prezinte trimisului lui Foch dorința nestrămutată de a se muta linia demarcațională.

Intre cântece naționale și urale se pornește convoiul învățătorilor spre locul unde se ține adunarea poporală de protestare.

*

Dea Dumnezeu mulți apostoli pentru viitor, mucenici nu vor mai fi. Fie ca toți cei scăpați și de griji materiale să muncescă din tot sufletul și dăscălia să fie nu un refugiu, cum a fost în trecut, ci o muncă făcută din chemarea cea mai curată și stăruința cea mai neobosită pentru fericirea neamului românesc.

o. h.

Jos cu linia demarcațională.

Acesta a fost strigătul mării adunări poporale, ținută în Sibiu, Marți la 25 Februarie. Acesta e strigătul nostru al tuturor. Dincolo de această linie bande sălbatice de săcui ne schingiuie și ne omoară frații, iar noi și armata română să stăm neputincioși. Se poate așa ceva cu un popor conștient? Așa ceva nu se mai poate tolera.

Pe aliați să-i facem să înțeleagă, că numai putem suferi ca sute de mii de frați de ai noștri să sufere și să moară de dragul unei măiestrite linii demarcaționale. Avem toată convingerea, că glasul nostru va fi ascultat. De ar da Dumnezeu să fie cât mai iute ascultat, orice zi, ba orice ceas e un iad de torturi și de suferințe pentru netericiții noștri frați.

Din aceste motive ne-a umplut de-o nemărginită bucurie vestea adunării din Sibiu. Au luat parte peste 10.000 oameni. Învățătorimea noastră adunată acolo la congres s'a împreunat glasul ei de protestare cu al cetățenilor din județul Sibiu. Cerem și noi cu mulțimea adunată, ca să se facă mobilizarea generală dacă nu se poate altfel. Cu semi măsuri și cu vorbe mălăiețe nu se poate salva o situație.

Adunării i-s'a prezentat, de către dl Eugen Goga, o moțiune, pe care, pentru tonul ei rezolut și energetic, o dăm în întregime.

»Noi, cetățenii din județul Sibiu, și toată învățătorimea românească din Dacia superioară întrunită în congres, constituim

în adunare azi în 25 Februarie 1919 în Piața mare din Sibiu, luând cunoștință de fărâdelegile nenumărate ale bandelor organizate de Guvernul maghiar pe teritoriul românesc încă neocupat de trupele noastre, considerăm menținerea liniei demarcaționale ca o nedreaptă măsură, ale cărei urmări sunt jefuirea și asasinarea unei jumătăți din trupul poporului nostru.

Simțind, că nu mai putem sta cu mâinile în sân, când frații noștri cad jertfă sălbătăciilor ungurești și declinand orice răspundere pentru represaliile, pe cari populația desnădăjduită din Ardealul liber s'ar simți încuvîntată să ia față de minoritatea ungurească, care se plimbă fără nici o grijă sub scutul dorobanților români, pretindem ca Consiliul dirigent și guvernul M. Sale Regelui Ferdinand să intervie pe lângă marii noștri Aliați, ca trupele noastre să poată ocupa în cea mai scurtă vreme toate părțile locuite de Români în vechea Ungarie, scăpând astfel pe frații noștri din ghiara șovinismului maghiar. Aceasta ni-se cuvine nouă nu numai după tratatul de alianță al României cu puterile Apusului, ci după sfântul drept al popoarelor de a dispune de ele, câștigat pe urma marelui războiu, de care sufletul românesc de pretutindeni s'a legat dela început. Aceasta ni-se impune nouă și ca o datorie către civilizația, pe care o reprezentăm aici față cu Maghiarii, cari de o

mii de ani o sugrumă în inima Europei.

Din piață mulțimea a mers la generalul *Moșoiu*, care le-a ținut următoarea cuvântare în-suflețitoare:

Cetățeni! Vă mulțămesc din suflet pentru manifestația pe care mi-ați făcut-o. Vă declar că armata este instituția care nu poate face singură nimic, că ea este voința poporului și că nu poate face decât aceea ce vrea poporul. Vreți ca armata să oprească ororile pe cari le suferă frații noștri din partea Ungurilor, — armata este gata de-a vă îndeplini dorința — soldații și ofițerii sunt gata să moară cu toți, pentru eliberarea acelorora dintre noi, cari încă gem sub apăsarea dușmanului. Armata română nu a fost bătută când lupta cu tunuri de cireș, și o să fie bătută acum când este înzestrată cu toate armele moderne? Fiți siguri că dorința pe care o exprimați în această manifestație nu va fi neauzită, că vom elibera pe aceia cari ne așteaptă...

O voce: până la Tisa!

Chiar până la Tisa, dacă jertfele pe care ne va sili dușmanul să le avem, vor fi prea mari!

În numele Consiliului Dirigent le-a răspuns dl prezident *Maniu*. Cuvintele dsale, prin calmul lor convingător, ne face să credem în apropiata schimbare a liniei demarcaționale.

»Linia demarcațională, a zis dsa, a fost stabilită de către factori militari, cari nu puteau să aibă cunoștință de situația, care era în Ungaria. Sunt sigur deci, ca aceasta linie se va schimba, dând locul ei unei alte linii, care se va întinde până acolo unde sunt hotarele etnice ale neamului românesc.

D-lor, făgăduiesc în numele Consiliului Dirigent, că vom face tot posibilul, să se schimbe această linie demarcațională. (Viforoase aprobări).

Demnitatea unui popor trebuie să strălucească întotdeauna, ea trebuie să fie întreagă. Pângărind Ungurii aceasta demnitate noi trebuie să o apărăm cu toată puterea. Numai până atunci însă putem să conducem destinele neamului românesc din Transilvania, până când se va păstra demnitatea noastră națională.

* Trimițătorii de epistole închise sunt recercați, în propriul lor interes, să nu lipească plicurile. — Prin lipirea plicurilor să îngreunează censurarea și se întârzie spedarea epistolelor.

Neînțelegătorilor.

Nu știu cum ar face, nu știu cum ar drege apăsătorii noștri de ieri, spre a-se opune cu toată puterea lor la înfăptuirea strămoșescului nostru vis, care prin ajutorul Atotputernicului Creator îl vedem azi împlinit.

Nu se teme acest neam arpadian în clipele cele din urmă ale dominației sale peste neamurile, pe cari veacuri de-arîndul le-au asuprit și palmuit, le-au închis aproape toate cărările spre mai înalta cultură și bunăstare materială, le-au huiduit și întemnițat fără pic de simțământ omenesc și creștinesc.

Nu se teme acest neam fără credință în Dumnezeu, că o trăsătură de peană mai restează — și soarta sa va fi sigilată pentru eternitate!...

Bine știu ei, că neamul românesc nu mai face parte din țara lor. Acest neam și-a spus ultimul său cuvânt, ultima sa dorință, dela care nimeni nu-l mai poate întoarce.

Am suferit prea mult, am înghițit destul amar în decursul alor o mie ani. Să mulțămim deci adânc Proniei cerești, scăpând de sub tiranul lor jug de fier.

Și totuși în multe părți inșenează băi sângeroase și înfiorătoare. Ucid în mod infam români nevinovați, prădează și jefuesc avutul lor câștigat cu multă trudă și osteneală, tot numai cu cugetul ascuns în inima lor de hienă, ca să ne desbina de uriașul trunchiu al neamului românesc.

Ei poate încă nu știu că cele trei mlădițe tinere și sănătoase altuite în anul trecut în puternicul și de viciață dător trunchiu bătrân dar veșnic tare, deja s'au prins și azi-mâne de căldura soarelui ceresc vor inverzi și crește mereu. De aceste scumpe mlădițe îngâmfații nu se mai pot apropia spre ale cionta—niciodată, căci puternicul lor corp la care au fost altoite este și va fi păzit cu cea mai mare grijă, cu cea mai mare putere acum și pentru totdeauna, ca nu cumva mâni dujmane să-l poată vreodată reteza de pe suprafața pământului unde s'a născut, crescut și imputernicit, încât ori și ce uragane vor năpădi asupra coroanei sale de fier, asupra trupului său de granit, voind a-l despoia de podoabele sale sau ohiar de trunchiul lui să-l doboare la pământ, — zdrobit și înfrânt va rămânea, când acest puternic arbor uriaș numai se va scutura.

Pe cum auzim, * mâni sacrilege voesc a se apropia de o mlădiță botezată cu frumosul nume: Ardeal, care din teamă a fost

amortită, voind a-i desface legătura de pe falnicul stejar, dar însădar le este toată osteneala și rea voință — căci puternica și vânjoasa mlădița s'a deșteptat din amorțală

Goarna a sunat! A sunat și oastea s'a adunat, să apere pe regele tuturor Românilor, să

apere ce-am câștigat cu grele jertfe, să apere cu puternicile lor pepturi de oțel scumpul și frumosul Ardeal, care numai al nostru poate să fie pe vecie!...

Și-apoi teama și spaima înfricoșată de-apururi aibă loc în inimile lor barbare!...

(gb.)

MOARTEA SUBLOCOTENENTULUI ECATERINA TEODOROIU.

În acele zile când drama grozavă se petrecea la Mărășești, o luptă de aceleași proporții se ducea pe restul frontului până la Oituz, desprinzându-se cazuri de eroism, cum numai în povești se poate auzi.

Lupta se petrecea în zonă muntoasă, unde arbori de sute de ani erau rețesați și asvârliti ca niște fulgi, formând cavouri funerare morților glorioși din lupte. Regimentele de grăniceri și brava divizie I de cavalerie făcuseră minuni de vitejie și zilele acelea ale începutului lui August contează strălucit în ansamblul luptelor Mărășești-Oituz.

Într'unul din bravele regimente de infanterie, cari luașeră parte la luptă eră și renumitul sublocotenentului Ecaterina Teodoroiu.

Eră singura femeie ofițer, eră una din căpeteniile cele mai strălucite ale armatei!

Când am văzut prima oară pe acea fată vioaie, cu părul mătășos și ondulat, eram la Iași. Trăiam zilele negre din spre sfârșitul iernei 1916—17.

În aceea zi plumburie de iarnă, refugiații erau pe strada Lăpușneanu ca la bălcu, când pe din josul trotuarului își făcuseră apariția o siluetă sveltă de femeie îmbrăcată ofițerește.

Cu chipiul lăsat mult pe ochii cu reflexe de brillant, cu părul superb strâns scurt, cu talia bine prinsă de un frumos veston albastru cu grad de sublocotenent, mergea cu fruntea sus, cu pasul hotărât, spre statuia lui Cuza.

Privirile celor ce o cunoșteau o urmau pline de admirație și fiecare exclamă singura vorbă, care eră, însă, prinsoasă celui mai frumos omagiu:

— „Uite, pe Sublocotenentul Ecaterina Teodoroiu!“

Cei ce nu o cunoșteau erau țintuiți locului de această fată frumoasă și mândră, zimbetul ce le-ar fi venit pe buze se evaporă și simțiau în ei o forță curioasă ce le impunea respectul. Atât de marțială eră Olteanca, atât de impunătoare această Jeanne D'Arc română!

Și fiecare se ducea și întrebă timid pe soldatul ordonanță, care urmă, la doi pași pe Sublocotenent:

— „Cine e?“

— E Duduia Sub-Locotenent Ecaterina Teodoroiu, răspundea simplu ostașul.

Omul rămânea țintuit locului și în minte îi venia frumosul tablou al fetei, care disprețuitoare de moarte condusese oștile române pe cărările ascunse ale munților și pe pământul binecuvântat al Ardealului.

Imediat își aducea aminte de eroismul și înflăcărea ce răspândia în jurul, această vitează cercetase, în celebrele lupte de pe Jiu, când trei divizii germane fură zdrobite și respinse în goană.

Își aducea aminte de toate faptele ei extraordinare, și rămânea locului murmurând:

— Ecaterina Teodoroiu!

Aceasta eră fata, care mai târziu fusese avansată la gradul de Sub-Locotenent și care respingând orice stăruință, ținușeră să-și ia locul în front și să vină în luptele grozave dupe front.

Eră zi frumoasă de vară când plotonul comandat de celabro eroină fu atacat în mod violent de inamic.

Săriseră toți arborii din rădăcini și pădurea în care eră așezat plotonul fusese prefăcută de exploziile obuzelor într'un morman de pământ, arbori, pietre și cadavre...

Dar inamicul fusese respins!

Înflăcărată de entuziasm, văzând, că numai acea îndârjită rezistență nu putea înspăimânta pe dușman, nu-l putea convinge, că „nu se trece“ — luă inițiativa unui contra-atac. Își chemă oștenii și le vorbi de țară, de Ardeal, de Rege, de Regină și inimile începură să bată tare, sângele să clocotească în vine și un freamăt ciudat se iscă în trupă.

Iar când comandantul plotonului, sublocotenentul Ecaterina Teodoroiu îi întrebă:

— „Care vă alegeți pentru atac?“ Atunci mâinile se ridicară în sus ca pentru jurământ și fiecare strigă ca și când luă pe garanție pe toți camarazii:

— „Cu toții!“

Baiometele sclipiră, fiind puse la armă, mușchii tuturor se încordară, câștile franceze fură

bine apăsată pe cap, și plotonul ieși deodată de-asupra dărâmturilor, cu sublocotenentul Ecaterina Teodoroiu în frunte.

Armele inamice trăzniră, mitralierele trănecămiră, dar într'o clipită plotonul ajunsese în liniile dușmane...

Fu un moment de înmărmurire!

Celebrul „ura!“ răsună plin de curaj, șgomotele infundate se amestecau cu țipete și vaete, și Nemții înnebuniți își făceau semnul crucii, fugind.

Erau îngroziți și goniți, se duceau să răspândească groaza în trupele de rezervă.

Plotonul ocupă o nouă poziție și în liniile ce se făceau în linie, ochii cercetători căutau pretutindeni...

Apoi fiecare din cei rămași în ploton se repezi în direcții deosebite și începuseră să caute printre dărâmturi, prin gropi și pe aiurea.

Eră fiecare cu sufletul strâns și nici unul nu îndrăznea să-și mărturisească bănuiala.

Când un flăcău voluntar veni cu ochii plânși și pieptul sufocat și grăi:

— „Ne-a murit Duduia“.

Atunci fu ca o lovitură de trăznet!

Picurară lacrimi din ochii buni, ce nu mai plânseseră de mult, strânseseră pumnii bătători de muncă și urmăriră pe vestitor, în tăcere.

În luminișul din pădure, pe singurul loc cu iarbă verde, ce mai rămăsese, zăcea în sânge comandantul plotonului, Ecaterina Teodoroiu.

Dar vestea morții ei cutreeră tot frontul, sufletul ei ce se răspândea în univers, bătut în fiecare luptător și oțelindu-i în luptă, ne aduse victoria.

Nimeni nu-și putu da seama atunci de marea suflet ce ne părăsise, cu toate că toți plânseseră amarnic.

Nici n'ar fi putut nimeni!

Ca și lupta Mărășești-Oituz, persoana Ecaterinei Teodoroiu va fi numai mult mai târziu considerată în orbitoarea ei lumină, va fi scrisă în cartea de aur a neamului și pomenită cu evlavie de generațiile viitoare.

V. Șt. Serdaru.

(Lupta dela Mărășești).

Informațiuni.

* La împrumutul național deja în prima zi s'au scris sume respectabile. »Albina« a scris 2.000.000, iar »Banca generală« 1.000.000. În cercurile financiare ba

chiar și la particulari se observă un mare interes față de noul împrumut.

* La 1 Martie st. v. se încep pe lângă liceul din Blaj și cel din Brașov cursuri pentru elevii de clasa VII și VIII. — Cursul durează 3 luni. În ce privește dispunerea dela armată a acestor elevi, născuți în 1896, 97 și 98, contrar știrilor date de ziare, se vor face pașii necesari la forurile militare pentru ca elevii să-și poată termina studiile, în cari au fost împedeți din cauza războiului.

* Profesorii Nicolae Sulica și Arseniu Vlaicu dela Brașov, cari în cursul războiului au avut o atitudine detestabilă din punct de vedere național, au fost suspendați dela catedrele lor și s'a inițiat cercetare disciplinară împotriva lor.

* Amânându-se deschiderea din Cluj pe 7/20 Martie, se face cunoscut studenților, că examenele și riguroasele se vor putea face și în timpul de până la 7/20 Martie.

* Resortul cultelor și instrucțiunii publice, a pus la dispoziția Asociațiunii pentru literatură și cultura poporului român suma de 50.000 cor. pentru cumpărarea muzeului etnografie și de științele naturale a dlui Buda Adam dintr'o localitate de lângă Hunedoara.

* Ministerul cultelor a făcut o adresă generalului Moșoiu, comandantul trupelor din Transilvania, prin care îl roagă se dispună ca soldații să fie conduși de ofițerii lor cel puțin odată pe lună la biserică în scopul de-a se păstra legătura de până acum dintre popor și dintre instituțiile lui de educație.

* În Sibiu s'a ținut Marți seara o mare adunare de popor, cu scop de-a protesta împotriva sălbătăciunilor, pe cari le fac unghurii în comitatul Aradului. La adunare s'au prezentat în număr frumos toate satele din jur.

* În Odesa a fost descoperit un curând un mare complot pus la cale de bo lseviști. Ținta complotului era periclitarea existenței statului român. Deodată cu descoperirea complotului a fost arestat Bujor, un socialist, la care s'a aflat suma de 5 milioane de ruble, arme, muniții etc.

* În România sosind știrile despre măcelul din Siria, a produs pretutindeni mare impresie.

* În vedea reabilității școlilor secundare românești, începând cu 1 Sept., se anunță la resortul cultelor și instrucțiunii publice o mulțime de profesori români, cari au făcut servicii la școlile unghurești. Sunt nădejdi întemeiate, că la toamnă vom avea pentru școlile secundare personal didactic suficient.

* **In Timișoara** francezii au preluat comanda peste întreg orașul.

* **Di Clemenceau** se află afară de orice pericol, după declarația medicului ce-l îngrijește.

* **Din Italia** vin voluntarii spre casă. In drum spre Sibiu sunt două batalioane, cari după sosirea lor se vor pune în serviciul Consiliului Dirigent.

* **Intre români și unguri** s'a hotărât să se fixeze o zonă neutră. Hotărîrea s'a făcut la Paris sub presiunea dlui Tardieu fiind prezenți la desbaterea aceasta și dnii Brătianu și Vaida.

* **Ucrainenii și Bohemii** aspiră la unele teritorii din Polonia, deși teritoarele din chestiune în majoritate sunt locuite de poloni.

* **In cinstea eroilor români căzuți în apropierea Orlatului** se va ridica un monument neperitor, care va reaminti jertfrea ostașului român când e vorba de înălțarea neamului său.

* **Di Dr. Erdely**, comisarul regal român din Budapesta a sosit la Sibiu. Impresia în cercurile politice din Sibiu e mare.

* **Intre București și Paris** va porni în curând o postă aeriană.

* **Din Ardeal** s'au trimis la București 100 vagoane de cartofi, 1000 vagoane de cărbuni, lemne, carne, ciapă, fasole, mere și altele.

* **Presa străină** dovedește tot mai multă simpatie față de chestia noastră românească. La aceasta contribuie mult persecuțiile ungarilor în teritoriul încă neocupat de români.

* **In Budapesta** s'a format un nou partid cu numele „Unirea națională” în frunte cu contele Ștefan Bethlen. Membrii partidului aproape toți sunt partizani de ai fostului Wekerle.

* **La Giula** în sfârșitul unei trecute a fost deținut căpitanul francez Gocair, cu toate că avea la dânsul în rând toate certificatele de călătorie. Se înțelege deținerea a făcut-o ofițeri unguri.

* **Intre Jugoslavi și austrieci** nemți s'a făcut armistițiu. Subscrierea s'a întâmplat înaintea unei comisii franceze.

* **In Paris** se vorbește, că vreau să ștergă obligamântul militar în Germania pe timp de zece ani. Asemenea vrea să facă Franța și Italia.

* **La posta din Cluj** au sosit deja oficialii români dela București. Și au preluat și oficiul.

* **America** va prevedea Ungaria cu articlii necesari. Mărfurile vor sosi peste Elveția la Bruck și de aici se vor transporta în Ungaria.

* **Aviz!** Domnii protopopi sunt rugați să trimită prin o persoană de încredere conșpectele despre congruă și o cuitanță interimală despre suma tractului, ce să va ridica dela Cassa Centrală — Blaj. Singuraticele cuitanțe să vor trimite ulterior, prin protopopi.

Posta Redacțiunii.

Sau! București. Te salutăm cu dragoste. Vom da scrisoarea în numărul proxim. Comunică-ne adresa, să-ți spedăm foaia.

MAI NOU.

Banditisme ungurești.

Ieri se svonia știrea, că la Siria s'au întâmplat grozave masacrări a Românilor.

Știrea se confirmă, prin ziarele ce le primim numai azi, la orele 10.

Un batalion de trupe republicane ungurești au sosit acolo (în 22 crt.) cu un tren blindat, 5 tunuri și 20 mitraliere.

Gardiștii români au opus rezistență, retrăgându-se apoi spre dealurile din jur, în fața numărului copleșitor al inamicului.

Năvălind în comună au omorât pe primarul Dr. Hotăran. pe doamna și pe fiul d-sale, Dr. G. Hotăran.

Numărul morților e de 60; răniți mai multe sute.

Cerem retorziunea cea mai fără milă, față de aceste măceluri, vrednice de stepele Aziei.

Să se dea arme tuturor Românilor!

REGATUL ROMÂNIEI MINISTERUL DE FINANȚE DATORIA PUBLICĂ

Impumutul național 5% în bonuri de tezaur din 1919 emis prin Consiliul Dirigent, resortul finanțelor, Sibiu

PROSPECT

In virtutea decretului-lege din Ianuarie 1919,
Consiliul Dirigent, resortul finanțelor emite bonuri de tezaur
5% 1919, garantate de Statul Român.

Acest împrumut cu bonuri de tezaur are de scop a subveni cheltuielilor necesare pentru noua organizare a funcțiunilor de stat din teritoriile Transilvaniei, Banatului și părților ungurene, unite cu Regatul României.

Împrumutul va fi emis în bonuri de tezaur la purtător, de 200, 500, 1000, 5000 și 10 000 în coroane austro-ungare.

Bonurile de tezaur vor purta în faximile semnăturile Ministrului de Finanțe al Guvernului Regal Român, a Șefului Resortului finanțelor din Consiliul Dirigent, a Cassierului și o semnătură manuscrisă de control.

Acest împrumut va fi scutit pentru totdeauna de orice impozit prezent sau viitor.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală ca garanții și cațiuni la toate casele publice. Cupoanele scăzute vor fi primite la aceleaș case drept numerar.

Bonurile de tezaur vor putea fi lombardate (depusă în gaj) la casele publice (cassierile instituțiilor de stat) până la 50% a valorii nominale și cu o dobândă de 4% anual.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală în plata pământurilor parcelate, conform proiectatei reforme agrare.

Bonurile de tezaur vor purta o dobândă de 5% la capitalul nominal, în care scop ele sunt însoțite de opt cupoane de dobânzi semestrale pentru patru ani.

Primul cupon poartă scadența 1 August 1919.

Statul Român va rambursă aceste bonuri de tezaur la 1 Februarie 1923 în lei, pe paritatea ce se va stabili între lei și coroane. Se garantează însă detentorilor de bonuri pentru 100 de coroane nominal, minimum cincizeci de lei.

Statul Român își rezervă dreptul a denunța acest împrumut în întregime sau parțial înainte de termenul fixat și în urma unei publicațiuni speciale pri „Monitorul Oficial” cu șase luni de zile înainte data fixată pentru chemarea la rambursare. In acest caz valoarea cupoanelor, ce vor lipsi, se va deduce din valoarea nominală a bonurilor de tezaur.

Bonurile de tezaur neprezentate la rambursare, se prescriu după trecere de 30 de ani, iar cupoanele scăzute și neprezentate la plată se prescriu după 5 ani dela data scadenței lor.

Subscrierile la acest împrumut vor fi reductibile.

In locul bonurilor de tezaur pierdute, distruse, sau furate, se vor liberă proprietarului duplicate în conformitate cu legea decretată cu Nr. 3380 din 15 Noiembrie 1918. Cunoștință de dispozițiunea acestei legi se poate lua la locurile de plată.

Condițiunile de subscriere.

In baza prospectului de emisiune, subscrierea la împrumutul cu bonuri de tezaur de 5% din 1919 se va începe în ziua de 1 Martie st. n. 1919.

Subscrierea se va face:

- la băncile românești,
- la băncile săsești,
- la perceptorate,
- la direcțiunile financiare,
- la prefecturi și preturi,
- la alte instituțiuni și particulari, provdzuți cu autorizație specială din partea Consiliului dirigent, Resortul Finanțelor, Sibiu.

(39) 1 12.

Prețul de subscriere este fixat al-pari, adică una sută coroane pentru fiecare sută coroane nominal, care se va vărsa integral la subscriere. Se observă, că drept plată se vor admite numai astfel de bancnote emise de Banca austro-ungară, cari sunt datate de mai înainte, sau inclusive 1 Octomvrie st. n. 1918.

Subscrierile se vor putea face și în lei, pe paritatea de 2 coroane 1 leu.

Consiliul Dirigent, cu un anunț prealabil de cel puțin 5 zile, publicat în ziare, are dreptul să închidă subscrierea, când va voi.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor își rezervă dreptul să stabilească rezultatul subscrierilor, reducându-le la suma, ce o va crede necesară trebuințelor sale.

Subscriitorului i-se va liberă o chitanță, constatând subscrierea și efectuarea vărsământului.

Subscrierile se vor face pe contrachitanța plătirilor, la locurile de subscrițiune.

Bonurile de tezaur definitive împreună cu opt cupoane de dobânzi semestrale se vor eliberă cel mai târziu la 1 Iulie st. n. 1919.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor.
Șeful Resortului: Dr. AUREL VLAD m. p.

Proprietar și Editor:

Consiliul Național Român din Blaj.

Director: ALEXANDRU CIURA.

Redactor: Ovidiu Hulea.